

WĘDROWCY

Gdy ad - wen - to - wy wie - czór nad - cho - dzi, po - stu - chaj, sły - chać
Świę - ta Pa - nie - nko, sto - ją - ca w pro - gu w chło - dny, wie - czo - rny
Pro - szę, za - mie - szkaj u mnie od za - raz, o - twie - ram do - mu
U mnie jest je - szcze bie - dnie i skro - mnie, Ty ser - ce mo - je

4

krok; pa - ra wę - dro - wców do nas przy - cho - dzi
czas, przy - cho - dzisz tu be - tle - jem - ską dro - gą
drzwi, o wszy - stko pil - nie już się po - sta - ram,
znasz, a - le przyjdź z Two - im Dzie - cią - tkiem do mnie,

7

po - przez zi - mo - wy zmrok. Od drzwi do drzwi stu - ka, pu - ka i schro - nie - nia
i py - tasz: "Przyj - miesz nas?"
a - by u - stu - żyć Ci.
to prze - cięż Pan jest nasz.

12

so - bie szu - ka. Cze wiesz, kto przy - szedł tu? O - twórz, o - twórz o - twórz Mu!

17

Od drzwi do drzwi stu - ka, pu - ka i schro - nie - nia so - bie szu - ka. Cze wiesz, kto

22

przy - szedł tu? O - twórz, o - twórz o - twórz Mu!

